

Umění bez revolucí – metodologický úvod – 27. 9. 2021

Zdeněk Neubauer, *Přímluvce postmoderny*. 1994, s.60, 67

„Zdá se však, že právě tento jemný rozdíl byl hnací silou novověkého dramatu: vše moderní se prohlašovalo za pokrokové, a přitom chtělo být definitivní.“

„Ukazuje se, že každá poznaná pravda je vždy jen pravdou toho, co nám umožňuje spatřit, a tím vždy zakrývá to ostatní,“

Thomas S. Kuhn: Struktura vědeckých revolucí. Praha 1997, (originál z r. 1962)

„...„normální věda“ ...znamená výzkum, který je založen přísně na jednom či několika výsledcích vědy, jež určité vědecké společenství jistým způsobem uznává po určitou dobu jako to, co poskytuje základ pro její další praxi.“ (s.23)

„Paradigma... přijatý model nebo schéma.“ (s.35)

„Revoluční věda“ „...za vědecké revoluce pokládáme takové nekumulativní události ve vývoji vědy, v nichž je staré paradigma zcela nebo zčásti nahrazeno novým, které je s paradigmatem starým neslučitelné“ (s.98)

George Kubler: The Shape of Time. 1962 (Tvar času, 2018)

- Prvoobjekty – díla s novým řešením určitého problému

„*A Prime Object is an original – whether that be an actual object or an idea. Replications are the reproductions of the Prime Object.*“

- Repliky – řeší proměňující se podobu problému

Jan Bialostocki: Historia sztuki wśród nauk humanistycznych, 1980

Bialostockého interpretace podle metodologie Fernarda Braudela

Lorenzo Ghiberti: Bronzová vrata (1402 – 1425)

Z hlediska jiných dveří daného období i dřívějšíka

Z hlediska gotického reliéfu

V rámci vlastní Ghibertiho tvorby

Z hlediska užití perspektivy v sochařském reliéfu

Z hlediska vazby k antické tradici

Interpretace, která sleduje revolučnost díla, nutně musí vnímat syntézu těchto kritérií

Zdeněk Pinc: Svět jako tvorba (In: Filozofické aspekty výtvarné výchovy, Ústí n. L. 1992, s.16).

„*Tvořit znamená hledat to, co je původní, tedy to, co je nové, co nějakým způsobem trvá ve změně, a ukazovat to v pluralitě nejrůznějších kontextů.*“

„Umění je to, co jako umění funguje“

prof. Jiří Kroupa, Seminář dějin umění FF MU v Brně, přepis z přednášky v r. 1993

Funkce umění:

1. Zdobná funkce
2. Komunikativní funkce (A Citová - estetická informace B. Věcná informace)
3. Funkce národního kulturního dědictví
4. Umění jak předmět odborného zájmu
5. Umění jako předmět uměleckého trhu

Úvaha je metodologickým úvodem k přednáškám o současném umění a uvádí metodologická východiska knihy *Umění bez revolucí?* (R. Horáček, Barrister a Principal 2015) (2. vydání 2019)

Použité obrazové materiály:

1. Ivan Kafka: Lesní koberec pro náhodného houbaře. 1983, 15 x 15m, Stromovka, Praha
2. Christo: Floating Piers, Lago di Iseo, 18. 6. – 3. 7. 2016
3. Krištof Kintera: Revoluce, 2003
4. Vladimír Boudník, aktivní grafika, Manifest explosionismu 15. 9. 1949
5. Claude Monet – Imprese, vycházející slunce, 1871, vystaven 1874,
6. Honoré Daumier
7. Andrea del Sarto (1530), Tiziano Vecelli (1576), Joseph Mallord William Turner (1851), Jean-François Millet (1875), Honoré Victorin Daumier (1879)
8. Andrea Pisano – vrata baptisteria ve Florencii
9. Filippo Brunelleschi a Lorenzo Ghiberti – konkurs na výzdobu vrat, 1401-1402
10. Martin Zet: Deutschland schafft es ab (Německo to zlikviduje), 7. Biennale Berlín 2012, Zetova akce ke knize Thillo Sarrazin: Deutschland schafft sich ab, 2010
11. Gerhard Richter: Ema (akt na schodech), 1966
12. Gerhard Richter: Onkel Rudi, 1965, Památník Lidice (výstava a dary 1967)